

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Carilephi Abbatis Madoalensis: ex quæ extat apud V. P. Laurent.
Surium Floruit temporibus Childeberti Francorum Regis: regnavit Anno
salutis 542. &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

IV LIV S.

VITA S. CARILEPHI ABBATIS MA- *Anisolenfis.*

doalensis: ex ea qua extat apud V. P. Laurent.

Surium Floruit temporibus Childeberti Franco- *Vide Tom. 7*

rum Regis: qui regnavit Anno salutis 542. & c.

Annal.

C. Baron.

BEATVS Carilephus ex prouincia Aquitanix pago Aruernico oriundus, parentibus morum probitate & Christiana religione prestatibus prognatus est. Et qui-

i. Iulij.

Patriacitus

dem adulescere incipiens, totum se in amore superni Iudicis cōstringere, coxtancorum suorum insolentias & vaniloquia declinare, cælestiumq; rerum contemplationi iugiter vacare. Quod vt animaduertere pij parentes, eum religiosius nutriendum, omniq; doctrina ac sacris mysterijs imbuendum tradidēre. Vbi per singulos dies ætate, sapientia & amore æternę patrię increfcens, tantarum maturioris deniq; ætatis virtutum charismatumq; claritudine effulfit, vt cunctis redderetur amabilis, honorabilis, plurimumq; suspiciendus. Vndē metuens vir sanctus ne in laqueum elationis quandoq; incideret, peregrinam cogitabat patriam: quatenus mortalibus ignotus, commodius æternę beatitudinis acquireret gloriam.

Quodam igitur die, diuino inflammatus more, cum compūctiuam admodum ad socios *Peregrinatur.* instituisset adhortationem: ad ardua quęque pro Christi amore subeunda paratissimos red-

A

didit.

*Genes. 12.**S. Auitus se
ei associat:
suius vita ha-
betur 17. Iu-
nij.**Iniisunt. S.
Maximinum
Aurelianen-
sium Antisti-
tem: à quo
iniantur
sacerdotio.*

didit. Quos itaque in pietate constantiores no-
uerat secum assumptis, cælesti cum lachrymis
implorato numine, instar Abrahæ Patriarchæ,
iter incognitum ingressi sunt; cum eccè se eis fo-
cium adiungit B. Auitus: viuum quoddam sapi-
entiæ domiciliū; qui vt inchoata peruigili ani-
mo perficerent eos animauit. Cœpère igitur mi-
lites Christi singula sanctorum loca sagaciter
inuisere, si fortè inuenire possent Patres, quorū
exemplo per melioris vitæ tramitem, ad terram
viuentium valerent pertingere.

Paucos verò post dies transmissio Ligere flu-
uio, præcurrente fama consummatæ conuersa-
tionis beatissimi Maximini Aurelianensium An-
tistitis, feruenti desiderio ad eius properant mo-
nasterium: à quò reuerenter accepti & benignè
aliquādiu sunt habiti; SSq; Carilephus & Auitus
sacerdotij dignitate decorati. Indè verò egres-
si ad vastam quandam eremum, in loco o-
lim Pitiacus, nunc autem Cella S. Auiti nun-
cupato, deuenère: ibiq; in multis ieiunijs & o-
rationibus perseuerantes latitârunt. Porrò vir
Dei Carilephus fontem aquæ viuæ oblati om-
nipotenti precibus illic inuenit, atq; super eum,
ad Dei honorem oratorium construxit: quod &
vsque in præsens, nomen fontis S. Carilephi re-
tinet. Ibidem autem in diuino famulatu dum
strenuè exercerentur; eorum meritorum fama
vsque adeò longè lateque diffundi cœpit, vt nu-
merosa ad eos confluentium omnis conditionis
ac sexūs multitudo, deuotionis illorum
tranquillitas sæpenumerò multumq; intertur-
baretur

Id

Id haud ferens sacerdos Domini Carilephus, eum instar Iohannis Baptistæ solitariam vitam appeteret, relicto ibidem in plebis consolationem B. Auito, assumptis socijs duobus, ad partes Cenomanorum perrexit, singulaq; solitaria loca perlustrans, vbi secretius degere posset explorabat. Verum Dominus qui voluntatem timentium se facere consuevit, deduxit eos ad locum solitudinis ipsi pergratum, Casa Iagani olim nuncupatum, super fluuium Anisolam: vbi multi fontes frigidas fundunt aquas. Eo vt peruenit vir sanctus, perspexitq; locum a seculariū habitatione & hominum frequentatione alienum; sibi eum a Domino praparatam intelligens, gratias egit, diuinoque inuocato adiutorio, illicò manus operi accingere, sentes eruere, vepres extirpare, spinas euellere, tuguria construere, humum colere: herbarum semina iacere: quarum possint postmodum radicibus vicitare. Dum autem quodam die totis viribus operi incumbunt, repente nutu Dei maceriam dirutam offendunt; ob nimiam vetustatem spinis & sentibus opertam, serpentium hospitium & habitaculum bestiarum: paucissimas quoq; vites de ruinis cõglomeratas, diuina dispensatione vuis refertas. Ea re perspecta Athletæ Dei, gratias agere Altissimo, pia præcatione serpentes bestiasque profligare; vitium palmites a fruteris absoluere: ac demum emundato omnimodis loco, oratorium construere; diuinis laudibus vacare, Missarumq; solennia & singularum horarum officia persolvere: rerumq; supernarum contemplationibus animum iugiter pascere.

*Luca 3.**Psal. 144.**Flumen Anisolæ.**Sedem figit in loco planè solitario.**Pia eorum ibidè exercitia.*

A 3

Et

*Matth. 5.**Bubalus vi-
ro sancto fa-
miliaris.**Innotescit
Childeberto
Francorum
Regis.*

Et quidè̄m cum ibidè̄m aliquanto tempore, in Domini seruitio indefessi perseverantes, sese occultassent, sicut non potest ciuitas abscondi super montem posita, neq; accensa lucerna, posita super candelabrum; sic nec sacerdotis huius magni Carilephi meritorum eximius splendor. Erat siquidè̄m in ea solitudine bubalus miræ magnitudinis, mirèq; ferocitatis: qui diebus singulis posita feritate, ad sanctum Dei Carilephum venire & summisso capite quasi benedictionem postulare consueuerat. Itaq; caput & collum eius contrectans, fratribus id quod futurum erat prædixit. Contigit etenim Francorum Regem Childebertum id temporis iisdem in partibus degentem, de memorati Bubali vastitate & ferocitate audire; eremumq; ingressus cum omni venandi apparatu, eiusdem latibula sagaciter inuestigare. Ad eius verò strepitum & clangorem buccinarum, canumq; latratum & hominum clamores commotum animal ad S. Carilephum quasi ad portum refugij se recipere; tremens ac palpitans, huc illucq; toruis oculis adspectare. Quem venatores velociter insequentes, cum prope Christi famulum stantem & palpitantem inuenissent, timore perculsi confitè̄re primò: at vbi virum Dei à longè essent venerati, protinùs veloci cursu ad Regem reuertentes, ei quæ viderant, cum magno pauore nunciârunt. At ille in furorem verius eò illicò cum ipsis aduolans, vidensque feruum Dei & bubalum ad tergum eius stantem indignabundus quinam essent, aut vndè̄ illuc venissent, vel cuius authoritate ibi commorarentur, regiamq; venationem interturbare præsu-

præsumeret, inquisiuit. At Christi sacerdos Carilephus, cum omni humilitate ad Regem properans, rationem sui eò aduentus ac peregrinationis reddidit: verum Rex cum ingenti indignatione minitabundus, eos omni cum celeritate indè recedere & alibi sedem figere iubet. S. verò Carilephus Regis iram aliquatenus mitigare satagens, futurorumq; præsciens, ei modicum vini liquorem, quem in paruulo vase ex paucis vitibus ibidem inuentis habebat expressum, pro benedictione obtulit. Rex autem in furore persistens, equumq; vertens, iussa exequi mandat.

Iamq; vt fortissimus equi moderator abibat; cum ecce Dominus Deus qui serui sui merita decreuerat in lucem proferre, gradienti Regi obstitit, nè posset iter prosequi. Repentè siquidem equus eius obriguit, & haud secus atque præcipitium, viam quã tendebat, oscitabundus refugiebat. Rex autem eum magna contentione impellere, virgis cædere, calcaribus cruentare: equus verò nec progredi, nec retrocedere. Dum vnus ex Comitibus eius, diuina forsã inspiratione commotus, eum iniustarum in Christi famulos comminationum admonuit: vnicum cælestis in Regem vindictæ incentiuum. Eius autem verba Rex suscipiens, factiq; poenitens, protinùs eundem ad virum Dei pro se intercessorem trãsmisit: qui mox veloci cursu eò delatus & ad pedes eius aduolutus, quid Regi euenisset indicauit. Ille vero gratias agens Deo, comiter iussit Regem ad se reuertí. Nec mora. Orem stupendam. Rex tãquã nexibus solutus, eodem vectus equo, paulò antè nulla verberum

Miraculum.

*En eximiam
santi Regis
humilitatē.*

vi, aut calcariū pūctionibus mobili, mira velocitate ad S. Carilephum reuersus est. Vt autē in conspectum eius venit, illicò ab equo descendere, eius sese vestigijs prosternere, transgressorem se & impiam contradictorem cum la-chrymis clamitare. At Christi seruus eum complexans, erexit à tellure; exosculatumq; quibus virtutum ornamentis Regiam maiestatem, vt multo tempore in imperio stabiliatur, exornare iugiter allaboraret, instruxit; tanto eloquij pondere ac vultus grauitate, vt Rex planè attonitus staret, haud secus ac si Deum in pectore eius cerneret; pollicereturq; sãctissimas præceptiones eius, Domino auxiliante, sese impleturū. Deindè manus sacerdotis exosculās, obnixè rogabat, meri poculū, quod antè oblatum desperauerat, pro benedictione iã sibi porrigi. Quod cū esset allatum sua manu obrulit Regi vino plenū; qui illud hilariter accipiens, totū vinum exhausit: sed & copiosa admodum multitudo, quæ cū Rege erat, ad satietatem bibit, nec tamen vinū (mirabile visu) in vase aliquatenus minutū fuit.

*Aliud mira
cūlum.*

*Donatur à
Rege loco
p. o. exstruc-
do Monaste-
rio.*

Vndè Rex obstupescens, iterum ad sancti viri pedes se abijciens, obnixè rogabat, quatenus de Madoalēsis fisci sui finibus, vbi posset monasterium cōdere, quantum sibi visum esset eligeret: vt congregata fideiū caterua, solitudo (aiebat) in domum vertatur orationis: & ex brutorum animalium habitatione, fiat hospitium Angelorū. Hac Regis tam benigna oblatione constrictus vir sanctus, id solum se accepturū assensit, quod ad recipiēdos peregrinos, vno die a fello vectus circumire posset. Atq; eo munere accepto, benè precatus est Regi atq; omnibus socijs eius.

His

His ita gestis cœperunt serui Dei magis magisq; sedulis ieiunijs & orationibus vacare, vt quos aduersa perturbare nõ potuerãt, prosperis successibus non eleuarẽtur. Adeo verò diuinus in S. Carilepho fauor sese declarauit, vt si egrotis manus imponeret curarẽtur, quocunq; esset morbo oppressi: sed & de obsessis corporib⁹ vociferabatur dæmonia, flagris se & cruciatib⁹ nimijs, eo imperãte, expelli. His porrò sanationib⁹ corporũ, etiã animarũ studia iugebantur: vt multorũ oculi interni illius monitis illuminarẽtur, atq; ad exercẽda præcepta dominica nutantium animi excitarẽtur. Multi quidẽ ex illis etiã viri spectabiles sancti Spiritũ inflãmati calore, mũdanas respuentes illecebras, ad illius consortiũ cõuolabãt. Vndẽ admodũ Monachorũ cõt⁹ crescere: sonusq; prædicationis loca omnia cõplere.

Quodam autẽ die fodiẽte illo terrã cũ fratribus, eo in loco, vbi ad construendũ Domino tẽplum fundamenta iactari debebant, subitò magnum auri pòdus in vase fictili sub terra inuenit repositum: quod in solũ peregrinorũ & indigentium vsum reseruari voluit. Nõ enim erat in beato viro auri sacra fames aut cupido; cui indumentum aliud nõ erat, nisi cilicium; & nuda humus substrato cinere lectum exhibebat: qui nudis semper gradiebatur pedibus, etiã in quacunque aëris inclementia: qui cibi potũsq; ferẽ expers, sola propemodũ lectione pascebatur: post biduũ triduumq; pro corporis sustentatione, vile olus & parum leguminis sumẽs, neq; id tamen ad satietatem: aquãq; solius haustu contentus. Operabatur autẽ sedulò manibus, illud Apostolicũ memorans: Qui non laborat, nec manducet.

Porrò Vltrogodæ Reginẽ S. viri fama aures

Alia miracula S. Carilephi.

Complures eximij viri fiunt monachi.

Inuenit thesaurũ aureũ.

demulcente, misit ad eum quosdam ex iudicibus, qui reuerēter ab illo peterent, vt permitteret ipsi ad eum accedere, vt eius benedictione frueretur; simulq; offerret monasterio illius Madoalenses fines omnes. Postquā illi hęc viro Dei significārent, metuens ille, ne discipulorum mētes in aliquo stimulantur, per eos comiter Regine remandauit, Monachum in terris possessiones habere non debere; benedictionē verò quam expetebat, ipsam à supernis sedibus percepturam: intrā cōnobiū siquidē sexū foemineum nunquam ingressurū. Quod quidē itā seruatur vsq; in hodiernum diem. O magnum cordatumq; sacerdotem: cuius erat sermo ad doctrinam opportunus, ad intercessionem commodus, ad necessarias exhortationes lepore conditus. Ad excipiendos hospites promptissimus, in donis largus, pro miseris apud Regem intercessor eximius. Quid multis? factus erat omnibus omnia, vt omnes faceret saluos.

Instante autē iam tempore vocationis eius (quod spiritu prauiderat) corripitur febre: accitisq; cunctis fratribus, sic ferē locutus est ad eos. Ecce charissimi filij, iam me ad migrandum ætas compellit: vltima itaq; hęc verba mea tabulis cordis vestri inscribite. Pacem custodite: iram omnem & murmurationem respuite. Pudicitiam seruate: hospitalitatem diligite. Damna te superbiam: fugite auaritiam. Non vos inuidia tabefaciat: non adulatio demulceat. Super omnia iugiter orate & psallite. Alterius ruina, vestra sit cautela: afflictio autē vestra, aliena sit miseria. Hęc & his similia sancto patre

Respuit à Regina oblatas possessiones.

En quā vitā sexum foemineum.

1. Cor 9.

Mortui in finis ahortatio.

ere prosequente; prostrati fratres omnes cum gemitu & rugitu cordis atq; immodico lachrymarum imbre amissionem tãti pastoris deplorare. At pius pater, humanissimè eos suo more consolari, confortareq; demũ adhortari quatenus Dominum benedicerent ac psalmos decantarent: ipse autem dum hæc agerent expansis in cælum manibus creatorem suum collaudans, sacratissimumq; Christi corpus percipiens: gaudens & exultans emisit spiritum, non minoribus post obitum quàm in vita miraculis clarus. Ad eius namq; sacrum corpus, quod in Basilica quam ipse Domino construxerat post altaris confinia humatum est, dæmoniaci liberantur, periuri vexantur, languidi curantur, rapaces vincuntur. Atq; ita fit, vt qui fideliter eò accedunt, salute potiuntur: qui verò infideliter, iuxta doctoris gentium vocem, tradantur satanæ in interitum carnis, vt spiritus salui fiant.

Migrat è corpore beatissimè.

Eximi: sunt miracula ad tumulũ eius.

1. Cor. 5.

VITA S. GALLI, ARVERNORVM E-

piscopi, ex ea que est per Gregorium Turonensem. Desijt ab humanis Anno Christi Domini 573. Benedicti Papæ 1. Iustini Iunior. Imp. 8. fuitq; Aruernensium Episcoporum Vigessimus-septimus. Interfuit Aurelianensi concilio quarto & quinto, quod habitum est anno tricesimo octauo regis Childeberti.

*Vide Tom. 7
Annal. C.
Baronij.*

S GALLVS Aruernorum antistes, à stirpe *Vectij Pagati, qui Lugduni glorioso martyrij triumpho pro Christo decertavit, descēdens, Patre Georgio, matre verò Leo-

*1. Iulij.
*Vet j Epã-
ghati.
Parètes eius.*

A 5 cadia